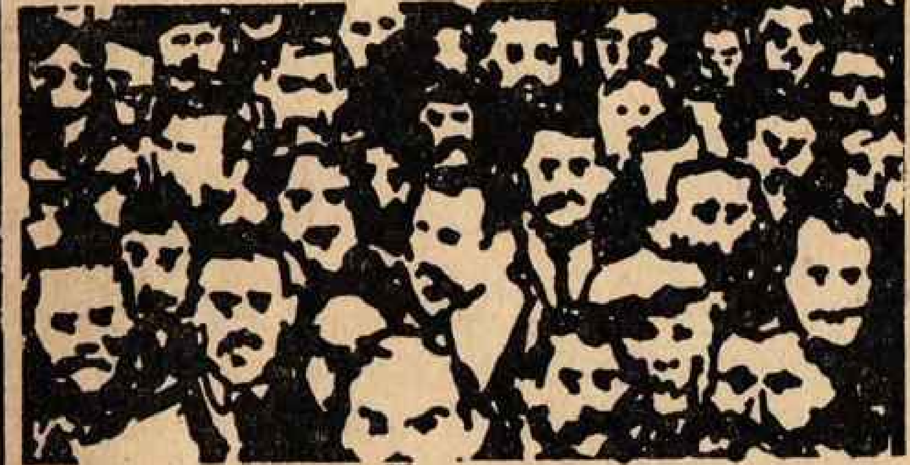
İŞÇİLER :
GREV YAPAN
ARKADAŞLARINIZI
DESTEKLEYİN.

İŞÇİ BİRLİĞİ

İŞÇİLER
BİRLEŞİN

İŞÇİLER
BİRLEŞELİM
GÖRELİM BİR AVUÇ PATRONMU,
SÖMÜRÜCÜMÜ YAMAN, YOKSA
MİLYONLARCA İŞÇİMİ YAMAN

ZAFER MUTLAKA
İŞÇİ
SINIFININDIR.

BU KAVGA SÜRECEK

YARIMCA SERAMİKTE SÜRDÜRÜLEN HAK SAVAŞININ 11 YİĞİT İŞÇİSİ İŞTEN ATILDI : BU KAVGANIN, 11 DEVRİMCİ İŞÇİYİ İŞTEN ÇIKARARAK BİTECEĞİNİ ZANNEDEN BU DÜZENİN : İŞVERENİ, İŞBİRLİKÇİSİ, HAİN SENDİKACISI, AĞASI, PATRONU VE BÜTÜN BUNLARIN MAŞALARI VE AĞABABALARI YANILIYORLAR.

İŞÇİ SINIFININ HAK MÜCADELESİ
İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ
İŞÇİ SINIFININ İKTİDAR MÜCADELESİ
BİTMEYECEKTİR - ENGELLENEMEYECEKTİR.
BİRGÜN MUTLAKA HESAP SORULACAKTIR.
YAŞASIN YARIMCA SERAMİK VE RABAK'IN DEVRİMCİ İŞÇİLERİ
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ.

DEVRİMCİ SERAMİK İŞÇİLERİ

Emeğinizi sömüren sermaye patronlarına ve onların işbirlikçisi durumundaki fabrika yöneticilerine karşı bir süredir kavga veriyorsunuz. Bu kavganın en etkili gelişmelerinden biri Pazartesi günü yapacağınız yürüyüştü. Ama bu yürüyüşe Kocaeli Valisi izin vermedi!

DEVRİMCİ SERAMİK DİRENİŞÇİLERİ:
Ereğli Demir-Çelik Fabrikası'ndaki devrimci 4400 kardeşiniz bundan bir süre önce haklı isteklerini elde etmek için greve gitmeyi uygun gördüler. Ama bu yerinde hareket Bakanlar Kurulu'nun «milli güvenliği bozar bu» diye fetva vermesi üzerine ertelendi.

İŞÇİ KARDEŞLER:
Bir aylık süre doldu, Ereğli'nin devrimci işçileri yeniden greve gittiler. Ama yine Bakanlar Kurulu grevi bu defa iki ay süreyle erteledi. İşçinin emekliliği gibi Türk işçisinin demokratik hak ve özgürlüklerine kavuşmasını öngören kanunlar aylardır hükümetin dosyalarında, masalarında bekletilirken bu durdurma kararı büyük bir hızla —hem de kararın metni elden ele dolaştırılarak— alınmıştır.

İŞÇİ KARDEŞLER:
Seramik Direnişçileri'nin yürüyüşünü engelleyen güçlerle Ereğli Direnişçileri'nin grevini erteleyen güçler aynı güçlerdir Bunlar «milli güvenliği bozucu» her türlü yola başvuran, Türk işçisinin emeğini yok pahasına satın alıp ceplerine milyonları indiren sömürücüler ve onların temsilcileri, işbirlikçileridir. Bütün yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı emperyalist emellere âlet eden, ondan sonra da «milli güvenliği bozucu» buldukları aslında HAKLI, KANUNİ direnişlere set çekenlerdir bunlar.

SERAMİK VE RABAK'IN İŞÇİLERİ
DEVRİMCİ TÜRK İŞÇİSİ:
Sana yaşama hakkı tanımayan bu patronlara, onların çıkarları uğruna sana hükümet edenlere karşı direnmektesin, direneceksin. Ergeç bu oyunbazların ipliğini pazara çıkaracak, kendi **BİLİNÇLİ, HAKLI EYLEMİNLE EMEĞİNİN KARŞILIĞINI ALACAKSIN. TARİHİN ÇARKI SENDEN YANA DÖNMEKTEDİR!..**

SARI SENDİKANIN OYUNLARI

Yarımca Seramik'in ve Rabak'ın DEVRİMCİ İŞÇİLERİ:

Günlerdir yıkılmaz bir inanla sürdürmekte olduğunuz mücadelenin açık ve seçik ortaya koyduğu bir gerçek de şudur:

Bugüne kadar sizlerin haklarını savunur görünerek sizi işverenlere, patronlara satan, haklı isteklerinizde ve sömürüye karşı verdiğiniz çetin mücadelelerde sizleri kahpece arkadan hançerleyen, gerçekte sömürücü işveren ve patronların aleti olmaktan başka hiçbir görevi olmayan sarı sendikalar sizin gerçek örgütleriniz değillerdir.

Türkiye'de işçi sınıfının işbirlikçi sömürücülere karşı yıllardır verdiği hemen her mücadelede bu satılmış sendikaların, yani kendi sınıfına, kendi kardeşlerine alçakça ihanet edenlerin oyunlarına; işçileri parçalamak ve sömürücülere satmak gayretlerine rastlamak mümkündür.

Bu gayretlerin amacı işçi sınıfını bölmek, mücadele gücünü kırmak ve onun daha çok ezilip sömürülmesini sağlamak yolunda sömürücülere yardımcı olmaktır.

Bunun birçok örneklerini sizler yakından görüyor ve yaşıyorsunuz.

İşte: ÇİMSE — İŞ'in, Yarımca Seramik ve Nuh Çimento Fabrikası'ndaki işçiye karşı tutumu...

İşte: Bütün sarı sendikaların ağa babası olan TÜRK — İŞ'in Türk işçisinin gerçek devrimci mücadele yolundan saptırarak onu işbirlikçi siyasi iktidarların, sömürücü patronların insafsız ellerine terk edişi...

Bütün bunlar açıkça gösteriyor ki; bundan böyle mücadele sahası içine alınması gereken en önemli hedeflerden biri de bu sarı sendikaları yıkıp yerine işçi sınıfının mücadelesinde işçinin gerçek örgütü olacak devrimci sendikaların kurulması olmalıdır.

Seramik İşçisi Neden Direniyor

Bir süredir Yarımca Seramik Fabrikası'nın işçileri işverene karşı direniyorlar.

Seramik işçisi haklı direnişiyle şunları istiyor :

1 — Asgari ücretlerin uygulanması: Asgari ücret saat başına 225 kuruş kuruş iken Seramik işçisi 195 kuruşla yetinmek zorunda bırakılmıştır. Bu düpedüz işçiyle alay etmek, işçinin hakkını ayaklar altına almaktır. Hükümet Asgari Ücretler Kanununu seçimlere yakın bir zamanda çıkarmakla işçiyi oyuna getirmiştir. Bununla da kalmamaktadır iş. Bu kanun özel sermaye patronlarının çıkarlarına aykırı olduğu için, devlet müesseselerinde de uygulanmamıştır.

Devrimci Seramik İşçisi: Mücadelen bu kanunu bilerek ve isteyerek uygulamayanlara karşıdır. Ama sen bütün haklarını elde edene kadar direne ceksin. Hiçbir güç seni bu yolundan döndüremeyecektir.

2 — Seramik işçisine maaşına ek olarak yol parası verilmesi: Seramik işçisi 300 - 450 lira maaş alır. Bunun 50 lirası otobüs parası olarak kesilir.

Devrimci Seramik İşçisi: Çoluğunun çocuğunun nafakasını bile çıkaramazken sana insanca yaşamanın en az şartlarını bile çok gören hain yöneticilere karşı direnmektesin.

3 — Sendika seçiminde özgürlük tanınması : Seramik işçisinin büyük bir çoğunluğu SERÇİP - İŞ sendikasına bağlıdır. Buna rağmen, sarı ÇİMSE - İŞ sendikası işçiyi kandırmak ve bölmek çabasındadır.

Devrimci Seramik İşçi[...] Gerçek sendikan SERÇİP - İŞ'tir. Bunu biliyorsun, kavganla gösteriyorsun. İşçi düşmanı HASAN TURKAY ve onun sendikası ÇİMSE - İŞ'le, Türk işçisine ihanet yarışında olan bütün s a r ı sendikalar ve onların ortaklarına karşı veriyorsun kavganı. Bütün bunlar seni mücadeleden yıldıramaz.

4 — HASAN ÇEVİK'in yeniden işbaşı yapması : Seramik işçilerine bu haklı direnişlerinde önderlik eden Hasan Çevik patronların gadrine uğramış ve işinden atılmıştır.

Devrimci Seramik İşçisi : Biliyorsun ki, Hasan Çevik'ler gider, ama senin devrimci eylemin sürer. Sen bu direnişinle Hasan kardeşinin hakkını ergeç söke söke alacaksın.

Yaşasın Seramik Direnişçileri:
Yaşasın Devrimci Türk İşçisi!
Yaşasın Türk İşçi Sınıfının Devrimci Mücadelesi!

KOCAELİ VALİSİ HESAP VER

Yarımca Seramik Fabrikası'ndaki HAKLI direniş büyük bir başarıyla devam etmektedir. Fabrikada çalışan 1200 devrimci işçi kardeşimizin bu haklı direnişi karşısında, başta fabrikanın ipliği pazara çıkmış yöneticileri olmak üzere Kocaeli Valisi ve emrindeki güçler, işçi düşmanı ÇİMSE—İŞ sendikası SERAMİK DİRENİŞÇİLERİnin Türk işçi sınıfı adına dalgalandırdıkları bayrağı lekelemeye çabalamaktadır. İşçi düşmanlığının en açık seçik örneklerinden birini Kocaeli Valisi direnişin ilk günündeki davranışıyla ortaya koymuştur.

Yüklendiği direniş kırıcılığı görevini yerine getirmek üzere direnişçi işçilerin toplantı mahalline gelen vali onlara yaptıkları işin kanunsuz olduğunu ve işbaşı yapmaları gerektiğini söylemiştir. Bu sözleri Seramik Direnişçileri'nin şiddetli protestolarıyla karşılanan vali, sinirlenerek «Ne bağırıp çağırıyorsunuz? Ben zaten, buraya sizinle konuşmaya değil, jandarma birliğini teftiş etmeye geldim.» demiştir.

DEVRİMCİ İŞÇİ KARDEŞLER :

Vali bu konuşmasıyla, hal ve tavırlarıyla direnişi kırmaya, DEVRİMCİ Seramik işçilerini haklarını elde etmekten alakoymaya çabalamıştır. Sermaye patronlarının, onların temsilcisi hükümetin adamıdır vali. Elbette senin haklı çıkışını engellemeye, senin direnişini saptırmaya çalışacaktır. Ama bu çaba da, patronların bütün öteki hunharca çabaları gibi yenilgiye uğrayacaktır. **ZAFER SENİNDİR!**

İZMİT'TEKİ SERAMİK VE RABAK İŞÇİ DİRENİŞİNİN ÖĞRETTİKLERİ

İzmit'teki Seramik ve Rabak işçileri 8-9-1969 günü aynı anda direnişe geçtiler. Bu yazının yazıldığı sıralarda direniş hâlâ devam etmekteydi. Her ne kadar hareket henüz kesin olarak bir sonuca varmamışsa da, bugüne kadar olan gelişmelerden ilerisi için faydalı sonuçlar çıkartabiliriz ve çıkartmalıyız da.

MESELENİN ASLI NEDİR?

Seramik fabrikasında çalışmakta olan işçileri direnişe geçmeye iten mesele ücretlerin çok düşük olması, iş yerine gidiş ve dönüşler için gerekli yol masraflarının bu düşük işçi ücretlerine dahil olması, işçilerin hastalandıklarında hastahaneye gidebilmek için ilk önce kısım şefleri tarafından muayene edilmeleri, işçinin kendi öz sendikası içinde örgütlenmesini engellemek üzere işveren tarafından baskı yapılması ve işçi temsilcilerinin işten çıkartılmalarıdır. Rabak işçileri ise gene ücretlerinin düşük olması, işçilerin kendi istedikleri sendikaya girmelerinin işveren tarafından engellenmeye kalkışılması ve bu sebepten üç işçinin işten çıkartılmasıdır.

Görüldüğü gibi iki iş yerindeki direnişin sebepleri, aralarındaki ufak tefek farklılıklara rağmen, aslında aynıdır. Meselenin aslı şudur: Her iki iş yerinde çalışmakta olan işçilerin ortak olarak istedikleri geçinmelerine yetmiyen ücretlerin artırılması, işçilere daha fazla sosyal hakların tanınmasıdır. İşveren ise buna karşı çıkmakta, işçilerin bu haklı isteklerini kabul etmemektedir. İşçiler bu haklı mücadelelerinde tek tek başarıya ulaşamayacaklarını bildiklerinden, haliyle birleşmek istemekte ve bu birleşmeyi kendilerini patrona satmayacak olan kendi öz sendikaları içinde yapmak istemektedirler. Fakat patron işçilerin bu şekilde birleşerek güçlenmesinden korkmakta, kendisine bağlı satılık sarı sendikadan ayrılmalarını engellemek istemektedir. Bunun için de işçi liderlerini işten atmakta, işçilerin örgütlenme ve direnme gücünü kırmaya çalışmaktadır.

Bütün mesele patronun işçi ücretlerini düşük tutmak istemesinden, işçilerin ise haklı olarak ücretlere zam yapılmasını ve kendilerine bir takım sosyal hakların tanınmasını istemelerinden çıkmaktadır. Meselenin özü buradadır. Yani bu durum, patronla işçi arasındaki çıkar çatışmasının neticesidir. Patronun menfaatleri ile işçilerin menfaatleri çatışmaktadır.

PATRONLA İŞÇİ NEDEN ÇATIŞIR?

Dedik ki, patronun menfaatleriyle işçilerin menfaatleri çatışmaktadır. Bu çatışmanın nereden çıktığını görebilmek için patronun menfaati neredir, işçinin menfaati neredir buna bakmamız lazım.

Patron ne ister? Patron ister ki çok kâr etsin. Yani fabrikasında imal ettiği malı ucuza mal etsin, satarken de pahalıya satsın. Patron bir malı nasıl ucuza mal eder? Tabii ki masraflarını kısarak. Nedir patronun masrafları? Malı imal edebilmek için dışarıdan aldığı malzemenin masrafları, makina ve binaların aşınma payı ve çalıştırdığı işçilere ödemekte olduğu ücretler. Patron için dışarıdan aldığı malzemenin fiyatlarını ve makinalar ile binaların aşınma paylarını düşürmek kolay değildir. Öyleyse masraflarını kısmak için ne yapacaktır patron? İşçilerin ücretlerinden kısacaktır. Bunu yapmak onun için çok daha kolaydır. Yani patron ister ki işçiler mümkün olan en düşük ücretle mümkün olan en fazla saat çalışsın. Demek oluyor ki patron işçilerin ücretlerine zam yapmak istemez, onların işe gelip gitmek için ödedikleri yol masraflarını kendi üzerine almak istemez, hastalanıp çalışma saatlerini fabrika dışında geçirmelerini istemez. İşçileri ne kadar ezer, ne kadar sömürürse o kadar kâr eder. İşçiler bu haksız sömürüye karşı çıkmasın diye de birleşmelerini ve güçlenmelerini engellemek ister. Nasıl yapar bunu? İlk önce sendikaya girmelerini engellemek üzere işçilere baskı yapar. Bu yol sökmezse kendi adamlarına satılık sarı sendikalar kurdurup işçilerini bu sarı sendikaya kaydettirir. İşçiler oyuna geldiklerini anlayıp da kendi öz sendikalarına geçmeye kalkıştığında ise işçi liderlerini ve devrimci sendikacıları işten atar. Ve böylece masraflarını düşük tutmaya çalışır. Fakat masrafların düşük tutulması patron için kâfi değildir. Ucuza mal ettiği malları piyasada pahalıya satar. Hemde tekrar işçilere! Mesela bir seramik işçisi çok düşük bir ücret karşılığı imal ettiği tabağı veya bardağı çarşıdan aldığı ücretten çok daha fazla fiyat ödeyerek satın alır ve patron böylece zengin olur.

Buna karşılık işçinin menfaati neredediır? İşçi ister ki ücreti artsın, kendisine verilen sosyal haklar fazlalaşsın, kendi öz sendikasını kursun ve haklarını koruyabilsin. Yani işçilerin haklı olarak istediği şeyler patronun istediklerinin tam aksidir. İşte patronla işçi arasındaki menfaat çatışmasının temeli burada yatmaktadır ve bu çatışmada haklı olan daima işçidir, çünkü işçi sömürülmeden, horlanmadan, ezilmeden insanca bir hayat yaşamak istemektedir.

Patronla işçi arasındaki bu çıkar çatışması patron ve işçi var oldukça hiç bir zaman ortadan kalkmaz. Yani bu uzlaşmaz bir çatışmadır. Patron yarın işçilerin isteklerini kabul edip ücretlere bir kaç kuruş zam yapsa dahi, kısa bir süre sonra piyasadaki fiyatlar bu ücret artışından çok daha fazla artacak ve durum gene eskisinin aynı olacaktır. Kısacası, patron işçilere yaptığı zammın acısını piyasadaki malların fiyatlarını artırarak gene işçiden çıkartacaktır.

Öyleyse bugünkü direnişimizden çıkartacağımız birinci sonuç şudur: **Patronla biz işçiler arasında bir çıkar çatışması vardır. Bizi direnmeye iten esas sebep bu çatışmadır. Bugün için haklarımızı alsak dahi, bir yanda patron kârlarını artırmak, diğer yanda biz işçiler haklı olarak ücretlerimizi artırmak istedikçe bu çatışma devam edecektir.**

DİRENİŞ SADECE SERAMİK VE RABAK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ DEĞİLDİR!

Yukarıda sebepleri izah olunan patronla işçi arasındaki uzlaşmaz çıkar çatışması sadece Seramik ve Rabak işçileri ile bu işyerlerinin işvereni arasında değildir. Nerede bir patron ve nerede onun belirli bir ücret karşılığı çalıştırdığı işçi vardır, bilinki orada bu çıkar çatışması mevcuttur. Nitekim hergün gazetelerde okuduğumuz veya bizzat kendi gözlerimizle şahit olduğumuz grevler, fabrika işgalleri ve buna benzer işçi hareketleri hep bu patron ile işçi arasındaki çıkar çatışmasından dolayı olmaktadır.

Dolayısiyle, bugün Seramik ve Rabak işçilerinin giriştikleri direniş hareketi sadece bu iş yerinde çalışmakta olan işçileri değil fakat Türkiye'deki bütün işçileri de ilgilendirir. Bugün Seramik ve Rabak fabrikalarında işçilerin sürdürdüğü bu direniş aynı zamanda Türk işçi sınıfı adına yapılan bir mücadeledir. Ve Türk işçileri ne kadar bir bütün haline gelir ve birleşirse, bir işyerinde patlak veren işçi direnişiyle diğer işyerindeki işçiler ne kadar ilgilenir ve direnenleri ne kadar desteklerse işçi sınıfı o kadar güçlenir ve haklı davasında o kadar çabuk zafere ulaşır.

Demek oluyor ki bugünkü direnişimizden çıkardığımız ikinci sonuç şudur: **Bizi bugün direnmeye götüren sebep patronla biz işçiler arasındaki uzlaşmaz çıkar çatışmasıdır. Ve bu çıkar çatışması Türkiye'deki bütün işçilerle patronlar arasında da aynen mevcuttur. Dolayısiyle bizim direnişimiz diğer işçilerden kopuk, onların direnişlerinden ayrı bir direniş değildir çünkü direnmemizin sebebi aynıdır. Demek oluyor ki, biz işçiler bölünmez bir bütünüz ve bir işyerinde yapılmakta olan direniş bütün işçi sınıfı adına yapılan bir direniştir.**

BUGÜNKÜ DEVLET PATRON MUDUR?

Akla gelebilecek bir soru da şudur: «Rabak fabrikası devlete değil şahısa aittir ve o şahıs patrondur. Yani orada patron ve işçi çatışması vardır ve işçileri direnmeye götüren sebep bu çatışmadır. Ama sümerbank'a ait olan Seramik fabrikası şahısların değil devletindir. Seramik işçileri de çıkar çatışması neticesinde direnişe geçtiklerine göre Devlet de patron mudur?» Evet devlet de patrondur! Bugünkü hükümetin amacı tüccarların, toprak ağalarının, tefecilerin, fabrika ağası patronların zengin olmalarına yardımcı olmaktır. Çünkü devleti ellerinde tutan bunlardır. Hükümet bunların zengin olmalarına nasıl yardımcı olur? Gayet basit: fakir halktan topladığı vergileri, ülkeyi gâvura peşkeş çekerek aldığı yardımları ve seramik fabrikası gibi fabrikalar açarak elde ettiği kârları patronlara, tefecilere, tüccarlara, toprak ağalarına kredi olarak verecek. Öyleyse, sömürücü sınıfların daha da zengin olmaları için fabrika açıp kar etmeyi amaçlayan devlet de patrondur!

Demek ki bugünkü direnişimizden çıkartacağımız üçüncü sonuç şudur: **Bugünkü devlet de tıpkı diğer patronlar gibi patrondur ve hükümetten işçilerin haklı davalarına eğilmesini ve işçilere haklarını vermesini istemek patrona yalvarmaktan başka birşey olamaz ve bir netice vermez.**

İŞÇİ SINIFI VERDİĞİ MÜCADELEDE YALNIZ MIDIR?

Türkiye geri kalmış bir ülkedir. Yani Türkiye'de fabrikalar az, sanayi sektörü küçüktür. Ülkemiz bir tarım ülkesidir. Dolayısiyle işçi sınıfı 32 milyonluk Türkiye nüfusu içinde sayıca çok ufaktır. Mücadele etmek zorunda kaldığı kimseler ise çok güçlüdür. Demek oluyor ki işçi sınıfı verdiği mücadelede başarıya ulaşabilmek için ortak düşmana karşı bir takım dostlar bulmak zorundadır kendisine. Kim işçi sınıfının düşmanı, kim dostudur? İşçi sınıfının düşmanı Türkiye'nin sanayileşmesini engelleyen toprak ağaları, tefeciler, tüccarlar, fabrikatörler, ülkemizi yabancılara peşkeş çeken ve bu peşkeş çekme sayesinde yabancılardan aldığı yardımlarla fabrikalar kurup işçiyi sömüren işbirlikçileri ve Amerikan emperyalizmidir. İşçi sınıfının dostları ise topraksız köylüler, az topraklı köylüler, küçük zanaatkarlar, devlet kapısında ve sair yerlerde çalışan kapıcı, odacı, bekçi, çöpçü ve dar gelirli küçük memur gibi hiçbir üretimde bulunmayan yarı-işçilerdir. Bunlar işçi sınıfının dostudurlar çünkü bunlar da, aynen işçi işçi sınıfı gibi ezilmekte, hakları gaspedilmekte, horlanmakta, ağalar, tefeciler, tüccarlar ve işbirlikçi patronlar tarafından sömürülmektedirler. Ve aynen işçiler gibi bugün için işçi sınıfı düşmanlarının ellerinde tuttuğu düzenden zarar görmektedirler.

Demek oluyorki bugünkü direnişimizden çıkartacağımız dördüncü sonuç şudur: **İşçi sınıfı mücadelesinde yalnız değildir. Topraksız tarım işçileri, az topraklı köylüler, küçük zanaatkarlar, müstahdemler, dar gelirli küçük memurlar işçi sınıfının yanındadır. İşçi sınıfı bu sınıf ve tabakaları yanına almak ve mücadeleyi birlikte yürütmek zorundadır.**

ZAFERE GİDEN YOL UZUN VE ÇETİNDİR!

İşçi sınıfının dostlarıyla birlikte zafere ulaşabilmesi için önünde mücadelelerle dolu uzun ve çetin bir yol vardır. Yani bir iki gün içinde, bir iki grev, işgal ve direniş ile mücadelede zafere ulaşmayı düşünmek hayal olur. Hakim sınıflar işçilerin önderliğindeki emekçi kitlelerin mücadelesini bastırmak için elinden gelen her türlü şeyi yapacaktır. Bizi ezecek, bizlere eziyet edecek, güçlerimizi bölmeye çalışacak, bizi bitkin düşürmeye uğraşacaktır. Fakat bu gibi baskılar maneviyatımızı bozmamalı, haklı mücadelelerinde işçileri yıldırmamalıdır. **Mücadele, ezilen, sömürülen horlanan emekçi kitleler iktidara gelinceye kadar devam edecektir.**

ÖYLEYSE NE YAPMALI?

Evet, öyleyse ne yapmalıyız? Yapacağımız ilk iş sömürü düzenine karşı, bugün giriştiğimiz gibi, her yerde ve her fırsatta direnişlere geçebilmek üzere ilk önce çalıştığımız iş yerindeki işçilerin birleşmesini, teşkilatlanmasını ve giderek bütün işçi sınıfının birleşmesini gerçekleştirmek; sarı sendikacılığa ve satılmış sendika ağalarına karşı mücadele etmek; Amerikan emperyalizmine, bugünkü düzenin sahibi olan toprak ağalarına tefecilere, tüccarlara, işbirlikçi patronlara, karşı haklarımızı elde etmek için mücadeleye girişmek; ve bu mücadelemizde dostumuz olan ve bu kap-kaç düzeninden aynı derecede zarar gören bütün diğer sınıf ve tabakalarla birleşmek, onlarla birlikte mücadele etmektir!

ZAFER, İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDEKİ EMEKÇİ HALKINDIR!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI VE ONUN ÖNDERLİĞİNDEKİ EMEKÇİ HALK!

İŞÇİ BİRLİĞİ
Süleyman Sırrı Sok. 2/8 Yenişehir-Ankara
Sayı - 6 19.9.1969
Sahibi, Sorumlu md.
Adnan CELAYİR
SER Matbaası Necatibey Cad. 27/23
Yenişehir -ANKARA